

Vyjádření školitelky: Pavlína Springerová

Autorka dizertační práce: Barbora Vališková

Název práce: (De)institucionalización y dinámica de los movimientos

sociales: el caso del movimiento indígena en Bolivia

Studentka Barbora Vališková odevzdala práci, která se věnuje naprosto zásadní problematice (de)institucionalizace hnutí bolívijského původního obyvatelstva, zejména ve vztahu k jeho dynamice a politickému vlivu. Ve své práci se věnuje tomu, co samotný proces institucionalizace (v tomto případě v kontextu bolívijských politických reálů) pro hnutí, resp. jednotlivé organizace znamená a jak funguje interakce mezi vládou a hnutím.

Ráda bych hned v úvodu uvedla pár slov o doktorandce samotné a jejímu přístupu k bádání. Po celou dobu svého studia se Barbora Vališková projevovala jako maximálně motivovaná pro výzkum. O tom svědčí i fakt, že část svého doktorského studia strávila v samotné Bolívii, kde realizovala mnoho desítek různých formálních či neformálních rozhovorů a dalších aktivních či pasivních participativních aktivit, které jí umožnily skutečně hluboce proniknout do nitra bolívijské problematiky. V dizertační práci pak tento přesvědčivý výhled adekvátně prezentuje a zakotvuje i v souvislostech propracovaného teoretického a konceptuálního rámce.

Předložená práce Barbory Vališkové napomáhá nejen klíčovat strukturu a dynamiku (de)institucionalizace hnutí domorodého obyvatelstva, ale napomáhá nám také chápout podstatu politiky „prvního indigenního prezidenta“ Eva Moralese a jeho politického nástroje MAS (Hnutí k socialismu), která byla/je velmi často různými způsoby dezinterpretována, a to právě ve vztahu k domorodému obyvatelstvu.

Práce je postavena na koncepčně promyšlené a teoreticky zdatně uchopené analýze dynamiky vývoje jednotlivých organizací bolívijského domorodého hnutí (CSUTCB, CNAMAQ a CIDOB), jejich mobilizačních aktivit a způsobů reprezentace indigenních zájmů. Autorka sleduje dynamiku domorodého hnutí již od 90. let 20. století, čímž umožňuje zaznamenávat vývoj vztahu mezi organizacemi hnutí a oficiální mocí. Tato trajektorie je plna zajímavých zákoutí bolívijské politiky, přičemž samotný vrchol procesu institucionalizace domorodých zájmů měl nastat s vyhlášením Estado Plurinacional v roce 2009. Jak ale ukazuje práce Barbory Vališkové, zatímco Evo Morales svou vládu a politiku prezentoval jako skutečnou kulminaci reprezentace domorodých zájmů, situace se pro indigenní hnutí stala velmi složitou.

Zatímco mnozí autoři ve svých textech mnohdy jen tuší či naznačují podstatu vztahu Moralese a indigenního hnutí v Bolívii, Barbora Vališková nabízí jednoznačné argumenty o tom, co politika MAS znamenala pro samotné organizace domorodého hnutí. Předloženou práci považuji za nadstandardní a splňující všechna relevantní kritéria a nelze než ji plně doporučit k obhajobě.

Mgr. et Mgr. Pavlína Springerová, Ph.D.

